

ЛИТЕРАТУРА:

1. Каган М.С. Философская теория ценности. – СПб.: ТОО ТК «Петрополис», 1997. – 205 с.
2. Киселева Т.Г., Красильников Ю.Д. Основы социально-культурной деятельности: Учеб. пособие. – М.: МГУК, 1995. – 135 с.
3. Культурно-досуговая деятельность / Под ред. А.Д.Жаркова и В.М.Чижикова. — М.: Моск.гос.ун-т культуры и искусств, 1998.— 462 с.
4. Марков А.П., Бирженюк Г.М. Основы социокультурного проектирования. Учебное пособие. – СПб.: СПГУП, 1997. – 230 с.
5. Современная молодёжь в аспекте социальных, психолого-педагогических и правовых проблем / Тез. докл. на междунар. науч.-практ. конфер. (6-7 февраля 1996 г.) – Минск, 1996. – 200 с.
6. Ученые записки / Под ред. Т.Г.Киселевой, В.И.Черниченко, Н.Н.Ярошенко – М.: МГУКИ, 2001 – 203 с.
7. Цзен Н., Пахомов Ю. Психотренинг: игры и упражнения. – М.: Класс, 1999. – 272 с.

Рабава А.В.

КУЛЬТУРА ЯК ФАКТАР ТУРЫСЦКАЙ МАТЫВАЦЫН

Колькасняя і якасная змяненні ў міжнародным турызме за апошніяе паўстагоддзе сведчаць пра непазбежнае ўзрастанне значнасці сацыяльных і культурных фактараў, якія становяцца ключом да вырашэння праблем сучаснага турызму і абменаў як часткі працэсу адраджэння сацыяльна-культурных каштоўнасцей у свеце. Турызм адыгрывае актыўную ролю ў стварэнні новай цывілізацыі, пра што гаворыцца ў Манільскай дэкларацыі па сусветнаму турызму: «У практыцы турызму духоўныя каштоўнасці павінны пераважаць над элементамі матэрыяльнага і тэхнічнага характару».[1]

У гэтай сувязі мэтазгодна вызначыць сацыяльны, культурны і адукацыйны аспекты ўплыву турызму на развіццё грамадства.

Сацыяльны ўплыў турызму - гэта ўплыў, які аказвае турызм на грамадскі лад, грамадскія інстытуты, адносіны ў грамадстве.

Культурны і адукацыйны аспекты ўплыву турызму маюць непасрэдныя адносіны як да сферы матэрыяльнай вытворчасці, так і да сацыяльнай сферы, перш за ўсе, да сістэмы каштоўнасцей, кругагляду і грамадскіх паводзінаў людзей.

На падставах вывучэння спецыялізаванай літаратуры і вопыту работы айчынных турысцкіх арганізацый можна меркаваць, што колькасць міграцый грамадзян з культурнымі каштоўнасцямі пакуль яшчэ складае адносна невялікую частку ад агульнай колькасці турысцкіх падарожжаў, але яны набываюць ўсе большае значэнне і аказваюць узмацняючае ўздзеянне на характар, масавасць і даступнасць культурных абменаў.

Устойлівае развіццё сацыяльнага і маладзежнага турызму, высокія тэмпы штогадовага росту (у сярэднім 10-12% у 60-80 гг. XX ст.), яго сацыяльна - культурная накіраванасць зламалі стрыманыя адносіны да яго з боку большасці дзяржаў, заставілі іх у пачатку 80-х гг. XX ст. адмовіцца ад падыходу, які складаўся апошнія дзесяцігоддзі да турызму як да чыста камерцыйнай з'явы. Паступова пераадольваецца стэрэатып прыватнага прадпрыемальніцтва, абсалютнага прыярытэту прыбытковасці над задавальненнем пазнавальных запатрабаванняў турыстаў. Гэта тэндэнцыя яшчэ недастаткова праяўляецца ў нашай рэспубліцы, але з улікам развіцця турыстычнай справы, вострай канкурэнтнай барацьбы, а таксама ўвагі да турызму з боку дзяржавы і грамадства, якая назіраецца ў апошні час, трэба чакаць развіцця сацыяльна - культурнай накіраванасці турызму і на Беларусі. У гэтай сувязі мэтазгодна разгледзець ролю культуры як асноўнага фактара стварэння турысцкіх матывацый і масавага далучэння турыстаў.

Турысцкую матывацыю можна вызначыць як стымул чалавека, накіраваны на задавальненне рэкрэацыйных запатрабаванняў у залежнасці ад яго індывідуальных, псіхалагічных асаблівасцей, сістэмы поглядаў, каштоўнасцей, схільнасцей, адукацыі і г.д. [2]

У свеце існуе звыш 300 відаў і падвідаў падарожжаў, якія дапаўняюцца новымі разнавіднасцямі і якія здольныя задавальняць разнастайныя запатрабаванні і жаданні турыстаў. Матываў, якімі кіруюцца турысты, шмат. Зыходзячы з мэтаў падарожжаў, іх можна класіфікаваць такім чынам:

1. Адпачынак (зняць стрэс, накоплены за нейкі перыяд часу, змяніць прыродна - кліматычныя і жыццёвыя ўмовы, быць у асяроддзі інных людзей, іншай культуры, адчуць новыя ўражання, прыняць удзел у гульнях).

2. Пазнанне (убачыць выдатныя гістарычныя мясціны, пабудовы, з'явы прыроды, пазнаеміцца з дасягненнямі культуры, навукі, тэхнікі).

3. Забавы (наведаць атракцыёны, тэматычныя і аквапаркі, вядомыя тэатры, цыркi, карнавалы, казіно, фестывалі, нацыянальныя святы, спартыўныя спаборніцтвы і гульні).

4. Лячэнне (аздараўленне ў якасці асноўнай мэты і як суправаджальная праграма).

5. Паломніцтва (правядзенне культавых абрадаў, самаўдасканаленне і зацверджанне духоўнага зместу, дасягненне ўнутраных канфесійных мэтаў).

Культурнае самавыяўленне народаў заўсёды цікавіць. Прыродная дапытлівасць турыста ў адносінах да розных куткоў свету і іншых народаў складаюць адзін з найбольш моцных турысцкіх матываў.

Турызм - найлепшы спосаб знаемства з іншай культурай, культурай сваёй краіны. У гэтым гуманістычнае значэнне турызму, якое складаецца з выкарыстання яго магчымасцей для развіцця асобы, яе творчага пагэтыцыялу, пашырэння адукацыйных гарызонтаў.

Імкненне да ведаў заўсёды было неад'емнай рысай чалавека. Сумяшчэнне адпачынку з пазнаннем жыцця, гісторыі і культуры іншых і сваёй народаў - адна з задач, якую ў поўнай меры здольны вырашыць турызм.

Даўно адасобіўся і стаў самастойным такі від турызму, як культурны, ці пазнавальны. Яго асновай з'яўляецца гісторыка - культурны патэтыцыял краіны, які ўмяшчае ўсе сацыякультурнае асяроддзе з традыцыямі і звычаямі, асаблівасцямі побытавай і гістарычнай дзейнасці. Мінімальны набор рэсурсаў для пазнавальнага турызму можа даць любая мясцовасць, але для яе масавага развіцця патрабуецца некаторая канцэнтрацыя аб'ектаў культурнай спадчыны, сярод якіх можна вызначыць: помнікі археалогіі, культавую і грамадскую, ландшафтную архітэктурную, малую і вялікую гістарычныя гарады, музеі, тэатры, выставы, аб'екты этнаграфіі, народных раместваў, цэнтраў прыкладнага мастацтва.

Асаблівасці культуры розных рэгіонаў усе часцей прымушаюць людзей праводзіць адпачынку ў падарожжах. Развіцце культурных фактараў унутры рэгіёна з'яўляецца сродкам пашырэння рэсурсаў для прыцягнення турысцкіх патокаў. Культурны ўзровень можа быць выкарыстаны таксама для стварэння станоўчага іміджу канкрэтнага рэгіёна на турысцкім рынку. Пospех развіцця турызму залежыць не толькі ад матэрыяльна - тэхнічнай базы, якая адпавядае агульнапрынятым стандартам і патрабаванням, але і ад унікальнасці нацыянальнай культурнай спадчыны.

Розныя галіны дзейнасці здольныя выклікаць моцны матыв да падарожжаў і цікавасць да турысцкіх напрамкаў, найбольшыя з якіх - такія элементы культуры народа, як мастацтва, навука, рэлігія, гісторыя і інш.

Традыцыйна адным з прывабных элементаў мастацкай культуры з’яўляецца музычны патэнцыял рэгіёна. У некаторых краінах музыка выступае як асноўны фактар прыцягнення турыстаў. Вядомыя музычныя фестывалі штогод збіраюць тысячы ўдзельнікаў. На Беларусі, на наш погляд, таксама ёсць падставы развіваць гэты накірунак, маюцца на ўвазе папулярныя фестывалі “Славянскі базар у Віцебску”, “Залаты шлягер” у Магілёве і інш.

Выяўленчае мастацтва таксама здольна фарміраваць пераканаўчы матыў да падарожжа. На Беларусі існуюць мясціны, якія могуць у гэтым накірунку прыцягваць турыстаў - Віцебск, як радзіма Марка Шагала, Здраўнева (сядзіба І. Рэпіна) і г.д.

Літаратурныя помнікі рэгіёна маюць больш абмежаваную ў параўнанні з іншымі элементамі культуры цікавасць, але ўсе ж такі складаюць значны турыцкі матыў і аснову арганізацыі рознабаковых турыстычных праграм і маршрутаў. Літаратурныя творы валодаюць магчымасцю складаць уражанне пра краіну і яе культуру. На Беларусі, на наш погляд, падарожжа па мясцінах вядомых дзеячоў літаратуры можа спрыяць развіццю, перш за ўсё ўнутранага турызму. Але, напрыклад, Навагрудак, як радзіма вялікага паэта Адама Міцкевіча, можа стаць прывабным экскурсійным маршрутам для суседзяў - палякаў.

Народныя рамесствы, якія зроблены фабрычным ці кустарным спосабам мясцовымі майстрамі - добры напамінак пра краіну. Сення на Беларусі не адно свята не абыходзіцца без удзелу майстроў дэкаратыўна - прыкладнога мастацтва, вырабы з саломкі, лазы, ганчарныя і тканныя вырабы вядомы далёка за межамі нашай краіны, таму яны павінны быць даступнымі для турыстаў.

Такім чынам, культура рэгіёна здольна выклікаць у патэнцыяльных турыстаў моцныя матывы да падарожжаў. Таму захаванне культурнай спадчыны і яе рацыянальнае выкарыстанне маюць відавочнае значэнне для ўстойлівага прыцягнення турыцкіх патокаў і захавання папулярнасці канкрэтнага турыстычнага напрамку.

ЛІТАРАТУРА:

1.Квартальнаў В.А. Турызм, экскурсія, абмены: сучасная практыка.- М. : Навука, 1993, с. 15.

2. Квартальнаў В.А. Турызм.: Дапаможнік. - М. : Фінансы і статыстыка, 2002, с. 97